

г, к, х, заедно съ т-то, ся преврщатъ въ щ', както: могѸ мощи, текѸ теши, верхѸ верши.

По второй-а примѣръ ся скланятъ глаголи те що кончаватъ на нѸ, както: вѣнѸ, чѣзнѸ, гѣснѸ и пр.

Спряженіе второ.

На ю второ-то лице има на *ши*, прошедше-то на *хъ* или *ихъ*.

Наклоненіе изъявительно.

Настояще.

Прим. първи		прим. втори.
	зрю	ѸчѸ
Ѷдин.	зриши	Ѹчиши
	зригъ	Ѹчигъ
	зримъ	Ѹчимъ
множ.	зрите	Ѹчите
	зрѣтъ	Ѹчѣтъ

Прошедше първо определенно.

	зрѣхъ	Ѹчихъ
Ѷдин.	зрѣ	Ѹчи
	зрѣ, зрѣше	Ѹчи, учѣше.
	зрѣхомъ	Ѹчихомъ
множ.	зрѣсте	Ѹчисте
	зрѣша, зрѣхѸ	Ѹчиша, учѣхѸ